

עת"א 19/06/16265 - ניר זוהר נגד שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 19-06-16265 זוהר(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם ואח'

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמן
העוטר	ניר זוהר
נגד	1. שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם
המשיבים	2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית להגדירו כאסיר אלמ"ב.

העווטר מרצה מאסר עולם בלתי קצוב, שנגזר עליו ביום 4/12/97, לאחר שהורשע בעבירה אונס ורצח. נסיבות העבירה נעדרות בחומרתן. בית המשפט קבע בגזר הדין כי דרוש יותר מזמן חולני על מנת ליצור את הסיטואציה בה נעצרו העבירות.

קודם לכן, ביום 12/5/96, נדון העוטר, במסגרת הסדר טיעון - לאחר שהודה ברשימה ארוכה של עבירות, הכוללות, בין השאר, עבירות נגד הרכוש, בריחה ממשמרות חוקית, נהיגה ללא רישיון נהיגה וכן צירוף של 11 תיקים פליליים, כאשר אחד מהם - תפ. 1922/95, כולל 7 אישומים - לעונש מאסר של 36 חודשים הכלול בתוכו הפעלת שני מאסרים על תנאי, חלקם בחופף וחלקם במצבבר. אחד התיקים בהם הודה והורשע הוא פ.א. 3611/95 - בו הודה והורשע בעבירה של תקיפת אחיו הקטן ובאיומים כלפי אחיו ואמו - עבירה מיום 3/12/95.

העווטר נדון לעונש של מאסר עולם בגין התקופה בה ריצה את עונש המאסר של 36 חודשים.

העווטר טוען כי מדובר בשני עונשי מאסר מצטברים, וכי הוא סימן זה מכבר את ריצוי העונש של 36 חודשים, ולמרות זאת ובניגוד לדין, הוא מוגדר עדין כ"אסיר אלמ"ב".

המשיבה טוענת כי דין העתירה להידוחת, משומם שהעווטר מרצה עונש מאסר **אחד** ולא שני עונשים מצטברים.

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים, אני סבור כי דין העתירה להידחות.

אין מחלוקת כי העותר נדון למאסר עולם (ביום 4/12/97) בתקופת ריצוי העונש של 36 חודשים מאסר שנגזר עליו ביום 12/5/96.

ואולם, גם אין מחלוקת כי אין כל הוראה שיפוטית בגין הדין האחרון - של מאסר עולם, לפיה הוא ירצה את שני העונשים **בזה אחר זה**.

במצב דברים זהה, חלה הוראת סעיף 45(ב) לחוק העונשין, הקובעת: "**מי שנדון למאסר ולפניהם שנשא כל עונשו חוזר ונדון למאסר, ובית המשפט שדן אותו באחרונה, לא הורה שישא את עונשי המאסר, כולם או מקצתם בזה אחר זה, לא ישא אלא עונש מאסר אחד והוא של התקופה הארוכה יותר.**"

המדובר במאסר אחד - המאסר האחרון "הבולע" בתוכו את המאסר הראשון. אין מדובר בשני מאסרים אותם מרצה העותר בזה אחר זה ואין מדובר בעונש המאסר האחרון המבטל את עונש המאסר הראשון, אלא בשני מאסרים שננהלו והיו לאחד מבלי יכולת להפרידם.

עונש המאסר עולם שנגזר על העותר (בשלב זה לא קצוב), הוא גם על העבירות האחרונות - אונס ורצח, אך גם על שורת העבירות הארוכה, כולל עבירת האלמ"ב. גזר דין הדין האחרון והעונש האחרון, אינו מבטל ואיןנו נפרד מהראשון. הוראת הסעיף משמעותה שהעונש הראשון מתמזג ונמהל בעונש המאסר באופן שלא ניתן להפריד ביניהם. אין מדובר בהצטברות עונשים הניתנים להפרדה אלא עונשים שננהלו זה בזה והפכו לאחד.

לפיכך, לא מצأتي מקום להתערב בהחלטה המנהלית.

העתירה נדחתת.

ניתן היום, י"ב אב תשע"ט, 13 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.